

LESSON 7

AN OLD BEGGAR

After what he had done for the Prince the King was satisfied that his son would follow his footsteps and become a king later. He ordered a high wall to be built round the Palace including the park. But the Prince was not happy in this palace living like a prisoner. One day he told his father, "Father, I must go out of the palace gate and see how other people live."

"Very well, my son," said the king, "you shall go outside the palace wall to see how people live in my city. But first I must prepare things, so that all would be good and proper for my noble son's visit."

When the people had decorated the city the king said, "Now you can go, my dear son, and see the city as you please."

As the young Prince was going through the streets, all of a sudden, from a small old hut beside the road, out came an old man with long silver grey hair, wearing very old torn, dirty rags. The skin of his face was all dried up and wrinkled. His sunken eyes were dim and he was almost blind. There was no teeth in his mouth. He stood up trembling all over almost bent double holding a stick and he did this with two skinny hands to save himself from falling. The old beggar dragged himself along the street paying no attention to all the gay people around him. He was speaking very feebly, begging people around him to give him food as he would die the very day if he had nothing to eat. The Prince saw the old man. He did not know what he was looking at as that was the first time in his life that he saw an old man of this type.

သင်ခန်းစာ (၇)

အိုမင်း ရင့်ရော်သော သူတောင်းစား တစ်ယောက်

ဘုရင်ကြီးဟာ သူ့သားအတွက် လိုအပ်တာအားလုံးကို လုပ်ဆောင်ပေးပြီးနောက် သူ၏သားသည် သူ့ခြေရာ အတိုင်းလိုက်လာနိုင်ကာ နောက်တော့ ဘုရင်တစ်ပါးဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အားရကျေနပ် နေခဲ့ပါတယ်။ ဘုရင်ကြီးသည် ဥယျာဉ်တော်အပါအဝင် နန်းတော်မြို့ရိုးများတို့ကို မြင့်မြင့်ကာရံဖို့ရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းသားလေးသည် နန်းတော်ထဲမှာ နေရတာဟာ ထောင်သားတစ် ယောက်ကဲ့သို့နေနေရသဖြင့် မပျော်ပိုက်ခဲ့ပါ။

တစ်နေ့မှာတော့ မင်းသားလေးသည် သူ့အဖေ ဘုရင်ကြီးကို “ အဖေခင်ဗျာ - သားတော် နန်းမြို့ရိုး ဂိတ် တံခါးအပြင်ဘက်ကို သွားမှဖြစ်မယ်။ အခြား ပြည်သူတွေ ဘယ်လိုနေထိုင်ကြတယ်ဆိုတာကို သွားကြည့်မှဖြစ်မယ်” လို့ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

“အလွန်ကောင်းမွန်တယ် သားတော်” လို့ ဘုရင်ကြီးက ပြောခဲ့ပြီး သားတော် မြို့ထဲမှာနေကြတဲ့ ပြည်သူတွေ ဘယ်လိုနေထိုင်ကြတယ်ဆိုတာကို နန်းမြို့ရိုး အပြင်ဘက်ထွက်ကြည့်သင့်တယ်။ ဒါပေမယ့် ရှေးဦးစွာ ငါ၏ မြင့်မြတ် သော သားတော်၏ လှည့်လည်ကြည့်ရှုခြင်းအတွက် အလွန်ကောင်းမွန်စေဖို့ရန် ဒီအရာတွေကို ပြင်ဆင်ရမယ်။

ပြည်သူ ပြည်သားများက လှပစွာ ပြင်ဆင်ပြီးသောအခါ ချစ်လှစွာသော သားတော် ယခု မြို့တွင်းသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုဖို့ရန် သွားရောက်နိုင်ပါပြီး ဟု ဘုရင်ကြီးမှ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။

မင်းသားငယ်သည် လမ်းများတောက်လျောက်လှည့်လည် သွားလာသည့်အခါမှာတော့ ပြည်သူ ပြည်သား အားလုံးတို့သည် တဲများအပြင်ဘက် လမ်းပေါ်သို့ ရုတ်တရက် ထွက်လာကြရာ ညစ်ပတ် စုတ်ပေသော အဝတ်များ နှင့်အလွန်ရှည်လျားသည့် ငွေရောင်ဆံပင်နှင့်လူအိုကြီးတစ်ယောက်လဲ ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ထိုလူအို၏ မျက်နှာပေါ်ရှိ အရည်တို့သည်လဲ ခြောက်ကပ် တွန့်လိမ်နေခဲ့ပါတယ်။ သူ၏ ဟောက်ပက်လိုက်နေသော မျက်စိတို့သည်လဲ မှုန်မှိုင်း ပြီး ကန်းလုနီးပါဖြစ်နေပါတယ်။ ပါးစပ်ထဲတွင် သွားများလဲ ရှိတော့ပါ။ သူ၏ မတ်တတ်ရပ်ခြင်းသည်လဲ ဒုတ်ကောက် တစ်ခုကို ကိုင်ထားသော်လည်း တုန်လှုပ်ယိမ်းယိုင်နေပြီး သူသည် လဲကျမသွားရအောင် သူ၏အလွန်ပိန်လျသော လက်နှစ်ဖက် ဖြင့်ထိန်းထားခဲ့ရပါတယ်။ ယင်းသူတောင်းစားလူအိုကြီးသည် သူဘေးနားရှိ လူထုကြီးကို စိတ်မဝင်စား နိုင်ဘဲ လမ်းတောက်လျောက် ယိမ်းယိုင်နေခဲ့ပါတယ်။ သူတောင်းစားလူအိုကြီးသည် သူသည် တခုခုကိုမှ မစားရလျှင် ဒီနေ့ဘဲ သေရပါတော့မယ်။ သူ့ကို အစားအစာပေးကြ ကျွေးကြပါလို့ အနားရှိလူထုကြီးကို တောင်းရင်း အားနွဲ့ ချိနဲ့စွာစကားပြောနေခဲ့ပါတယ်။ မင်းသားလေးဟာ ထိုလူအိုကြီးကို တွေ့မြင်ခဲ့ပါ တယ်။ ထိုကဲ့သို့သော လူအိုကြီးကို မင်းသားလေး၏ ဘဝတွင် ပထမဆုံးအကြိမ်မြင်တွေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ် သည့်အတွက် မင်းသားလေးသည် ဘာကိုကြည့်မြင် နေခဲ့ရသည်ကိုပင် မသိခဲ့ပါ။

“What is that, Chann?” he asked his driver. “That really cannot be a man! Why is he all bent? What is he trembling for? Why is his hair silver grey, not black like mine? What is wrong with his eyes? Where are his teeth? Is this how same men are born? Tel me, O, good Channa, what does this mean?”

Channa told the Prince, that it was an old man but he was not born like that. “When young he was like us and now due to his old age he has become like this.” He told the Prince to forget this man. But the prince was not satisfied.

“Everyone in the world, if he lives long enough becomes like this man. It cannot be stopped,” said Channa.

The Prince ordered him to drive back home at once as he was very sad, and wanted to think carefully about that terrible thing called old age; as, a prince and others must one day grow old, weak and sad and none could stop old age, although one is rich, great and powerful.

“အဲဒါဘာကြီးလဲ ဆန္ဒ” ဟု သူ၏ မြင်းလှည်းမောင်းသမားကို မင်းသားလေးက မေးမြန်းခဲ့ပါ တယ်။ “ဒါဟာ တကယ့်လူတစ်ယောက်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘာကြောင့် ဒီလောက်ကြီး ကုန်း ကိုင်းနေရတာလဲ။ သူသည် ဘာအတွက် တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေရတာပါလဲ? ဘာကြောင့် သူ၏ဆံပင်များသည် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ မည်းနက်မနေဘဲ ငွေရောင်ဖြစ် နေရပါသလဲ? သူ၏ မျက်စိများသည် ဘာများ မှားယွင်းနေပါသလဲ? သူ၏သွားများသည် ဘယ်ရောက်နေပါသလဲ? လူအိုကြီးတွေကို ဒီလိုဘဲ မွေးဖွားခဲ့ပါသလား? အဲဒါဘာအဓိပ္ပာယ်လဲဆိုတာကို ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြပါလား အို ကောင်းမွန်လှပါသော ဆန္ဒ။”

အဲဒါဟာ လူအိုကြီးတစ်ယောက်ဘဲလို့ ဆန္ဒက မင်းသားလေးကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ သည် ထိုကဲ့သို့ မွေးဖွားလာခဲ့သည် မဟုတ်ပါ။ “ငယ်ရွယ်စဉ်တုန်းကတော့ ကျွန်ုပ်တို့အတိုင်းပါဘဲ သူ၏ အသက် အိုမင်း ရင့်ရော်လာသောကြောင့် သူသည် ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလူအိုကြီးကို မေ့လိုက်ဖို့ရန် ဆန္ဒမှ မင်းသားလေးကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းသားလေးဟာ မကျေနပ်ခဲ့ပါ။”

“ကမ္ဘာလောကထဲက လူသားတိုင်းဟာ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာလျှင် ထိုလူကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်လာပါတယ်။ အဲဒါကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ကြပါဘူး” လို့ ဆန္ဒက ပြောခဲ့ပါတယ်။

မင်းသားလေးဟာ အလွန်ဝမ်းနည်းသွားပြီး ချက်ချင်းဘဲ ဆန္ဒကို နန်းတော်သို့ ပြန်မောင်းဖို့ရန် အမိန့်ထုတ်ခဲ့ ပါတယ်။ သူသည် ယင်း အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်း ဇရာဒုက္ခအကြောင်းကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားချင်ခဲ့ပါတယ်။ မင်းသားလေးအပါအဝင် လူသားအားလုံးဟာ တနေ့မှာတော့ အိုမင်း ချိနဲ့ ဝမ်းနည်းခြင်းများဖြစ်လာရပေမည်။ ချမ်း သာကြွယ်ဝသူ၊ တန်ခိုးအာဏာပြည့်ဝသူများ အပါအဝင် မည်သူမှ ယင်းအိုမင်း ရင့်ရော်ခြင်း ဇရာဒုက္ခကို မထိန်း ချုပ်နိုင်ခဲ့ကြပါ။

That night there was a grand Royal treat for the prince. He was not interested or happy at all during the dinner and dance. He was thinking all the time, “Some day you will all grow old, everyone of you, even the prettiest.”

He could not sleep when the time came. He was in bed thinking that one day, everyone would grow old, grey, wrinkled, toothless and ugly like that old beggar. He wanted to know if anyone had found a way to stop this horrible thing ----- old age.

The king, when he heard this story, was very sad and worried and was thinking whether this would make his son leave the palace. So he told his attendants to put on

more dances and dinners. But the prince begged his father to allow him to see Kapilavatthu on an ordinary day without the people being told of his visit.

ထိုညမှာ မင်းသားလေးအတွက် နန်းတော်မိသားစုများမှာ ညစာစားပွဲတစ်ခုပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ မင်းသားလေးသည် ယင်းညစာစားပွဲ ကျင်းပ ကပြနေသည်တို့အားလုံးအပေါ်မှာ ပျော်ရွှင်ခြင်း စိတ်ပါဝင် စားခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ “တနေ့နေ့ တချိန်ချိန်မှာတော့ သင်တို့အားလုံး လူတိုင်းသည် အသက်ကြီးလာကြရမယ်။ အလွန်အင်မတန် ချောမောလှပသူများသည်ပင် အိုမင်းရင့်ရော်လာကြရမယ်” ဆိုတာကိုဘဲ မင်းသား လေးသည် တချိန်လုံး စဉ်းစားနေခဲ့ပါတယ်။

မင်းသားလေးသည် အချိန်ကုန်လွန်သွားသည့်တိုင် အိပ်မပျော်နိုင်ခဲ့ပါ။ တစ်နေ့မှာတော့ လူသားတိုင်းဟာ သူတောင်းစား လူအိုကြီးလို အိုမင်း ရင့်ရော်လာကြ၊ ဆံပင်တွေဖြူလာကြ၊ ချိနဲ့လာကြ၊ သွားတွေကျိုးပြီး ရုပ်ဆိုးလာကြမယ်လို့ မင်းသားလေးဟာ စဉ်းစား တွေးတောလျက် အိပ်ယာထဲမှာ အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့ပါတယ်။ မင်းသားလေးသည် ယင်း အိုမင်း ရင့်ရော်ခြင်း ဇရာဒုက္ခကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် နည်းလမ်းကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သူတစ်စုံတယောက်များ ရှိခဲ့လျှင် သိချင်နေခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအကြောင်းအလုံးစုံကို ဘုရင်ကြီး ကြားသိရသောအခါ အလွန်အင်မတန် ဝမ်းနည်း စိုးရိမ်ခဲ့ပြီး ဒီအကြောင်းအရာသည် သူ၏သား နန်းတော်မှ ထွက်ခွာသွားဖို့ရန်အကြောင်းဖြစ်လေမလားဟု စဉ်းစားနေခဲ့ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ဘုရင်ကြီးသည် ညစာစားပွဲသို့ တက်ရောက်လာကြသူတို့ကို ပိုမိုကပြကြဖို့နှင့်ညစားသုံးဆောင်ကြဖို့ကို ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ သို့သော်လဲ မင်းသားလေးသည် ဖခင် ဘုရင်ကြီးကို သူ၏လှည့်လည်ကြည့်ရှုခြင်းကို လူထုအား အသိမပေးဘဲ ပုံမှန်နေများကဲ့သို့ ကပိလဝတ် သို့ သွားလာကြည့်ရှုဖို့ရန်နှင့်သူ့ကို သွားခွင့်ပြုပါရန် တောင်းဆိုခဲ့ပါတယ်။

